

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

SÍLA IDENTITY

BcA. Šárka Holečková

Plzeň 2020

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Intermediální tvorba
Specializace Intermédia

Diplomová práce

SÍLA IDENTITY

BcA. Šárka Holečková

Vedoucí práce: doc.ak. mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, červen 2020

.....

podpis autora

OBSAH

1	POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE POPISU VLASTNÍ TVORBY.....	6
	1.1. Rešerše zvoleného tématu.....	6
	1.2. Reflexe a dokumentace procesu.....	14
2	POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA A JEHO VYUŽITÍ, ČI ADJUSTACE.....	16
3	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	17
	A) Knižní a periodická literatura.....	17
	B) Internetové zdroje.....	17
4	RESUMÉ	18
5	SEZNAM PŘÍLOH	20

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucímu našeho ateliéru a mé diplomové práce doc. akad. mal. Vladimíru Mertovi za podporu a inspiraci během celých šesti let mého studia.

Dále bych chtěla poděkovat svým rodičům za možnost studia na vysoké škole.

1. POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE PROCESU VLASTNÍ TVORBY

1.1. Rešerše zvoleného tématu

Ve druhém ročníku magisterského studia jsem se začala zabývat tématem genderu. Původně jsem nijak nezamýšlela, že by se tento motiv nějakým způsobem odrazil v mé tvorbě, nicméně proniknutí do tohoto tématu absolutně změnilo můj pohled na veškeré chování spojené s touto problematikou. Síla genderových otázek nasměrovala mou uměleckou tvorbu novým směrem. Skrze ní jsem začala řešit témata, která mě v dané problematice nejvíce zajímají, protože nelze pracovat čistě jen s genderem obecně. Otázka genderu je natolik rozsáhlá a vstupuje do různých oblastí, že je téměř nemožné, snažit se obsáhnout všechny najednou.

Chtěla bych zde zmínit práci, kterou jsem dělala v zimním semestru druhého ročníku magisterského studia. Tato práce pro mě byla přínosem jak tématicky, tak technickým zpracováním. Zároveň to byla první větší práce, jež souvisela s tematikou genderu.

Vyšívala jsem feministické výroky a citáty na dámské kalhotky, které jsem poté umísťovala do veřejného prostoru. Snažila jsem se jimi oslovit, co největší množství lidí a veřejná prezentace mi přišla jako nejvhodnější řešení. I přes to, že většina kalhotek do druhého dne zmizela, se objevilo několik příspěvků na sociálních sítích, kde se k nim lidé vyjadřovali.

Výroky jsem vybírala na základě osobního souznění. Většinu z nich jsem dokázala velmi snadno zařadit do svého běžného života.

Tato práce pro mě byla takovým “odrazovým můstkem” k dané tematice.

Technika vyšívání pro mě byla novou, dosud nevyzkoušenou formou.

Přemýšlela jsem i nad jinými způsoby tvorby, nicméně právě vyšívání

jakožto “ženská práce” byla forma, která ideálně zapadla do celkového konceptu.¹

Následující semestr jsem se soustředila na téma menstruace a tabu kolem ní. Nafotila jsem ovoce, jež svým vzhledem evokuje vulvu a do něj jsem nakapala červenou barvu evokující menstruační krev. Tato práce měla přimět diváka ke konfrontaci s tímto tématem, které by se mělo začít více otevřeně řešit.²

Když jsem přemýšlela nad tématem diplomové práce, byla jsem si jistá, že chci pracovat právě se zmíněnou tematikou.

Začala jsem se soustředit na vnímání genderové nerovnosti kolem sebe a hledala vhodný materiál k utřídění vlastních myšlenek.

Od první vlny feminismu, která se datuje od konce 18. století do 30. let 20. století, nastal ve většině zemí velký pokrok. Vnímání ženského pohlaví se razantně změnilo. Ženy získaly právo na majetek, právo na vzdělání, občanská a politická práva - tyto cíle nebyly do té doby s ženami žádným způsobem spojovány. Tímto získávaly status plnohodnotného člena společnosti - jsou vlastníkem samy sebe, nikoho jiného. Nicméně i přes to, že ženy v první vlně dosáhly těchto cílů, rovnost pohlaví reálně nepřichází. Společně s druhou vlnou se mění politické a společenské faktory, přichází změny v partnerských vztazích, v manželství, mění se forma rodiny. Objevuje se heslo “Osobní je politické” s tím i nová politická agenda ohledně určitých témat jako je domácí násilí, potrat, rozvolnění sexuálních hranic atd.³

¹ viz. obrazová příloha č.1

² viz. obrazová příloha č. 2

³ <http://web.feminismus.cz/historie.shtml>

³ Miles, Rosalind: The Women's History of the World. Paladin Grafton Books, London 1988

Nicméně ženám je podsouván jasný model chování a vlastností, které by “správná žena” měla mít. Na základě tohoto modelu jsou ženy posuzovány a hodnoceny. Neustále přetrvává model mocenských vztahů, patriarchátu, nerovnosti mužů a žen. Tento sociální konstrukt se jistým způsobem posunul kupředu, nicméně určité prvky tohoto vzorce chování stále přetrvávají. Nejsou natolik viditelné, ale přesto jsou všudypřítomné. Muži a ženy jsou už od malička vychovávány rozdílnými způsoby - společnost vyvíjí silný tlak na rozdělení genderových rolí. Žena je stále vnímána jako bytost obdařena rozdílnými vlastnostmi. Mateřství, ženská esence, teplo rodinného krbu, citlivost, něžnost, pasivita, emocionalita, soukromá sféra, péče o druhé, intuice, empatie, závislost - toto všechno jsou atributy, které jsou přisuzovány ženám. Pokud nějakým způsobem nespĺujete tyto kritéria, ať už jako žena, jež nemá vlohy k některým z uvedených kvalit. Nebo jako muž, který projevuje známky zmíněných vlastností a naopak nespĺuje kritéria tzv. mužského modelu chování - tento model představuje muže jako hlavu a živitele rodiny, podporuje ego, ukazuje moc a sílu, projev emocí a strachu je známkou slabosti. Mezi další znaky patří např. aktivita, racionalita, veřejná sféra, síla, samostatnost, dominance, individualismus. Tyto hodnoty jsou nám již od narození vštěpovány. Společnost klade na obě pohlaví obrovský tlak, který nutí každého jedince nevědomky hodnotit své chování a řídit se stanovenými pravidly. Jejich osobnost se rozvíjí jasně nastaveným směrem a pokud se chování jedince odchýlí od daného modelu, společnost na něj začíná pohlížet tzv. “skrz prsty”.⁴

Česká Republika patří mezi země s největšími platovými rozdíly mezi

⁴ Od přírody podřadné, jak se věda mýlila v ženách - Angela Saini

ženami a muži. Ženy mají v průměru o 22% nižší platy než muži.⁵ Feminizovaná zaměstnání jsou automaticky brány jako méněcenné, tím pádem s mnohem menším platovým ohodnocením. Ve vedoucích funkcích jen zřídka spatříme ženy. Muži jsou vnímáni jako živitelé rodiny a proto už jen z tohoto důvodu mají automaticky vyšší platy. Muži jsou často stereotypně považováni za přirozenější vůdce než ženy. V případě, že se ženy ujmou vedoucích pozic, je na jejich přístup častěji nahlíženo jako na agresivní, muži jsou vnímáni spíše jako asertivní. Ženy se spojují spíše s emocionálním rozhodnutím, naopak muži s rozhodnutím racionálním. Ženy jsou brány jako méně efektivní pracovníci kvůli rodinným povinnostem a výchově dětí, muži jsou naopak pojeni s kariérou. Ojedinělost mužů v dominantních pozicích poskytuje větší šanci na postup do vyšších postaveních. Tyto skutečnosti potvrzuje například efekt skleněného výtahu a efekt skleněného útesu.⁶

V dnešním světě jsou cíle feminismu bohužel stále chápány velmi mylně. Pojem feminismus může občas vyvolávat mezi lidmi negativní konotace. Je tomu tak však zejména proto, že jeho význam je často překrucován a špatně interpretován. Na základě vlastní zkušenosti jsou feministky většinovou populací vnímány jako ženy, které bojují proti mužům, snaží se o nadřazenost žen, podporují pálení podprsenek a neholí se. Tyto myšlenky jsou ovšem úplně zcestné. To, že feminismus hlásá nadřazenost žen je jednou z nejčastějších a největších misinterpretací feminismu celosvětově a bohužel je velmi zakořeněné i v České Republice. Často se také můžeme

⁵ <https://www.rovnaodmena.cz/>

⁶ Efekt skleněného výtahu ukazuje nerovnocenné zacházení s muži a ženami v pracovním prostředí. Pokud žena a muž vykonávají stejnou pracovní pozici, plní stejná zadání a jejich efektivnost se neliší, muži mají díky svému minoritnímu postavení větší šanci na pracovní mobilitu. Tedy že budou v pracovním žebříčku organizace stoupat rychleji než stejně kvalifikovaná žena. Efekt skleněného útesu zobrazuje skutečnost, kdy se ženy dostávají do vedení v době krize, zatímco když firma prosperuje, ve vedení se objevují výhradně muži. Ženy pak v důsledku tohoto jevu selhávají a nesou vinu za neúspěch firem.

setkat s názorem, že feminismus už v dnešní době není nutný. Nicméně od roku 2007 do dubna roku 2020 je v České Republice nahlášeno 15 899 případů domácího násilí na ženách.⁷ V České Republice je oficiálně registrováno jedno až dvě znásilnění denně - předpokládá se, že oznámeno je pouze 8% případů.⁸

Feminismus stojí za rovnými příležitostmi žen a jejich možností svobodně se rozhodnout čím chtějí být, nikoliv přízpusobením se stereotypním rolím, které jim podsouvá společnost: např. výběr mezi kariérou a rodinou, a dvojitá břemeno s tím související.

Mezi další zásadní omyly, se kterými se setkávám patří otázka sexu.

Obecně se předpokládá, že muži jsou ti, kteří chtějí mít sex a ženy jim ho dávají. Muž touží po sexu častěji než žena, takže mu nevádí mít sex s někým, koho zase tolik nezná.

Tuto teorii podporuje výzkum amerických psychologů Elaine Hatfieldové a Russella D. Clarka (původně z roku 1978). Vybrali náhodné studenty, jež oslovovali na kampusu své protějšky s otázkou, zda by se s nimi nechtěl/a vyspat. Z výzkumu vyplývá, že zatímco muži nejméně v 75% souhlasili, ženy ve většině případů odpovídaly ne.⁹

Ovšem v roce 2015 byla zveřejněna studie, že ženy by mnohem častěji odpovídali na otázku ano, kdyby si byly jisty, že jim nehrozí žádné nebezpečí. A to hlavně v tom smyslu, že pokud má žena zájem o náhodný sex, tak je považována za "lehkou". I když s tím sama vnitřně nesouhlasí, tak je však nucena toto tvrzení podvědomně vnímat jako pravdivé. Proto ženy často snižují počet svých sexuálních partnerů, zatímco muži ho

⁷ <https://www.domacinasili.cz/statistiky/>

⁸ <http://stopznasilneni.ecn.cz/cz/znasilneni/statistiky>

⁹ Od přírody podřadné, jak se věda mýlila v ženách - Angela Saini

naopak zvyšují za účelem dosažení větší mužnosti. *“Podporujeme mýtus o nevinných ženách dávajících sex jen těm mužům, kteří si to u nás tak nějak vydobyli.”*

Pokud se žena rozhodne mít sex s mužem například hned na prvním rande, je označována za “děvku”. Zatím co muž je označován pozitivními jmény. A to i v případech, kdy naprosto jednoznačně dostala do postele žena muže. Pokud si tuto situaci představíme obráceně, tedy, že by se žena odmítla sejít s mužem po tom, co by se s ní vyspal na první schůzce, musíme uznat, že tento model v reálné společnosti příliš nefunguje.¹⁰

Z vlastní zkušenosti mohu jen potvrdit, že tento zpátečnický model je stále funkční. Sama jsem nedávno vedla rozhovor se svým kamarádem (25), který tvrdil, že měl zhruba osmdesát sexuálních partnerek. Po té, co jsem mu sdělila své číslo - musím jen konstatovat, že bylo o dost nižší, tak mi naprosto okamžitě odvětil, že jsem teda pěkná “kurva”. Zeptala jsem se, proč to takhle vnímá, vždyť on má přeci mnohem vyšší číslo než já. On odpověděl, že u chlapa je tohle ale v naprostém pořádku. Snažila jsem se zjistit proč zastává tento (pro mě nepochopitelný názor). Dle jeho slov jsou ženy označovány za “kurvy” proto, že při sexu s mužem je muž naplní svým semenem, takže v nich zůstávají jeho stopy - jsou potřísněny. Ale muž zůstává stále čistý, protože jemu přeci žena nic nepředává. Musím přiznat, že mě tento názor skutečně zaskočil a nevěřila jsem tomu, že tento jinak vcelku chytrý kluk, může mít na danou situaci takto zvrácený pohled. Samozřejmě jsem se snažila ohledně tohoto tématu dále diskutovat a vysvětlit mu můj pohled na věc, ale nejsem si úplně jistá, že by to bylo nějakým způsobem efektní.

¹⁰ <http://a2larm.cz/2016/08/holky-to-chtej-taky/>

Dle mého názoru je zde největším problémem právě nastavení společnosti, které je stále poněkud zastaralé. Vnímání dnešní společnosti nutí ženy držet svůj sexuální chtíč zpátky, zatímco muži se veřejně pyšní svými “úlovky”. Mnohokrát jsem slyšela odporně zakořeněné pravidlo, že pokud je promiskuitní žena, stává se automaticky “děvkou”, zatímco pokud je promiskuitní muž, je to “borec”. Toto pravidlo je bohužel v dnešní společnosti stále platným a ženy na něj tvrdě doplácují. Dle mého názoru je toto tvrzení pouze uměle vybudované společností, která nastavuje pravidla dnešního vnímání. A jelikož pravidla určovali a stále určují převážně muži, je logické, že je přizpůsobují “k obrazu svému” tak, aby z nich byli schopni těžit. Ženy jsou v průměru méně promiskuitní než muži. Ovšem najdou se i takové, které mají prakticky mužský typ sexuálního chování a prožívání. Poměrně snadno střídají intimní partnery a rády vyhledávají náhodné známosti. Někdy je nazývají “onenightstand”.

U těchto žen se nemusí nutně jednat o nadměrnou sexuální aktivitu, tedy o hypersexualitu. Jde o svéráznou sexuální filozofii. Často souvisí s jejich malým sebevědomím. Někdy ho skrývají za přehnaně energické chování nebo ho maskují hranou suverenitou. Příčinou mindráku může být dlouhý seznam důvodů. Počínaje malými prsy, přes kožní problémy až po traumatickou sexuální zkušenost z mládí.¹¹

S tímto výrokiem nesympatizuji z několika důvodů. Dle mého názoru nemusí být ženská promiskuita nutně spojována s malým sebevědomím, mindráky či traumatickou zkušeností. Není prostě jen možné, že by žena měla jen vyšší sexuální chtíč a chuť experimentovat než je běžný model daného chování? Není-li zařaditelná do pomyslné tabulky dle nastavených měřítek, pak je

¹¹ <http://www.zverina.cz/cs/prilisna-sexualita-ma-ruzne-duvody/90/>

automaticky spojována se zmiňovanými symptomy? Celkový systém těchto vzorců určujících normy je dle mého názoru silně ubíjející. Nutí nás, ať už vědomně či nevědomně, splňovat a řídit se nastavenými pravidly v těch nejintimnějších oblastech našeho života.

Myslím si, že kultura, ve které žijeme je v mnoha směrech velmi zpátečnická. Zde máme jasný příklad toho, že i v sexu stále funguje model, který je “ověřen” stovkami generací, tak proč ho měnit. Samozřejmě zde stále dochází k drobným změnám, nicméně ty podstatné principy fungování zůstávají stále stejné.

1.2. Reflexe a dokumentace procesu tvorby

Na základě těchto skutečností jsem se zaměřila na otázky, se kterými se často setkávám. Moje smýšlení, chování i priority se odchyľují od většinové části populace, které jsem následně nucena vysvětlovat a obhajovat své vlastní chování. Soustředila jsem se tedy na skutečné otázky, které mi jsou pokládány v rámci vybočení z genderové role. V mojí sociální bublině většina lidí pohlíží na tyto skutečnosti podobným úhlem pohledu, nicméně pokud se dostanu mimo tuto skupinu, často se setkávám s nepochopením a přesvědčováním o opaku dané myšlenky. Je těžké vypořádat se se společenským tlakem a uvědomit si, co je vlastní svobodné rozhodnutí a co je nám jako vlastní svobodné rozhodnutí pouze mylně podsouváno.

Pokud jde o otázku rodičovství, jsem si jistá, že nechci mít děti. Pakliže bych byla muž, tato skutečnost by nebyla natolik překvapující a nepochopená.

Jako žena jsem ovšem vystavena mnoha otázkám - Z jakého důvodu? Jsi si tím skutečně jistá? Až potkáš toho pravého muže, tak jistě změníš názor, stejně jako s věkem. Skutečně chceš svůj život prožít sama? Kdo se o tebe postará až budeš stará? Vždyť je to ženské poslání. Mateřství je to nejkrásnější, co můžeš zažít.

Na základě pokládaných dotazů jsem se rozhodla zaměřit svou diplomovou práci právě na tuto problematiku týkající se nejen otázky dětí. Mezi další témata jsem zařadila kariérní růst, sexualitu, "single" život a jiné. Sepsala jsem si otázky, které mi bývají pokládány na základě ženského pohlaví a vybrala z nich ty nejzásadnější. Rozhodla jsem se pro jejich interpretaci v originálním znění - tedy v hovorové češtině.

Vybrala jsem následující věty:

Ty jako nechceš děti?

Vždyť je to ženský poslání.

Ono si to s věkem rozmyslíš.

Až potkáš toho pravýho, tak změníš názor.

By ses neměla soustředit na kariéru.

Proč si někoho nenajdeš?

Musíš jenom dobře hledat.

A tobě jako vyhovuje, že jsi single?

2. POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE PROCESU VLASTNÍ TVORBY

Tématicky jsem si srovnala svůj koncept práce a začala hledat správnou formu. Věděla jsem, že nechci pracovat pouze s digitálním médiem. Chtěla jsem zapojit i manuální činnost, která by mě bavila a zapadala do konceptu díla. Opět jsem se uchýlila k vyšívání. Tento způsob tvorby je mi blízký, navíc zapadá do celkové myšlenky práce. Jedná se o techniku, která je od pradávna spojována spíše se ženami než s muži. Tím pádem ještě zvýrazňuje rovinu feminizované práce.

Další otázkou byla výsledná prezentace. Původně jsem zamýšlela prezentovat vyšité otázky na jednotlivých plátýnkách. Nicméně po větším průzkumu podobně tématizovaných uměleckých prací jsem se rozhodla jít jinou cestou. Chtěla jsem propojit tuto manuální tvorbu s digitálním médiem.

Výslednou formou je tedy animace tvořená z fotografií vyšitých pláten.

Nafotila jsem jednotlivá již vyšitá plátna a v programu Adobe Photoshop je postupně upravovala tak, abych měla obraz každého nově přibylého stehu. Z každé fotografie jsem tedy postupně vytvořila zhruba 500 obrazů, dle počtu stehů. Z těchto obrazů jsem později vytvořila animaci v programu Adobe Photoshop a Adobe Premiere Pro, která znázorňuje každý přibývající steh.

Pozadí jsem záměrně nechala v textuře pláten aby bylo jasné, že se jedná o techniku vyšívání.

Jako výslednou práci prezentuji animaci běžící na několika obrazovkách. Ve výsledných obrazech je zachycen každý přibývající steh jež symbolizuje přibývající tlak s každou další otázkou.

3. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. SAINI, Angela. Od přírody podřadné. Academia, 2018. ISBN 978-80-200-2902-7.
2. WOLF, Noami. Mýtus krásy. Aspekt, 2000. ISBN 80-85549-15-8.
3. MILES, Rosalind. The Women's History of the World. Paladin Grafton Books, London 1988. ISBN 0586088865 9780586088869.

b) Internetové zdroje

1. Feminismus.
Dostupné z: <http://web.feminismus.cz/historie.shtml>
2. Rozdílnost v platovém ohodnocení.
Dostupné z: <https://www.rovnaodmena.cz/>
3. Domácí násilí.
Dostupné z: <https://www.domacinasili.cz/statistiky/>
4. Znásilnění.
Dostupné z: <http://stopznasilneni.ecn.cz/cz/znasilneni/statistiky>
5. Sex.
Dostupné z:
<http://www.zverina.cz/cs/prilisna-sexualita-ma-ruzne-duvody/90/>
6. Ženský sex.
Dostupné z: <http://a2larm.cz/2016/08/holky-to-chtej-taky/>

4. RESUMÉ

Ve své diplomové práci jsem se rozhodla zabývat tématem feminismu a genderu. Vybrala jsem si téma, které mě baví a zároveň o něm vím takové množství informací, abych s ním byla schopna pracovat. Zaměřila jsem se na otázky, které mi bývají často pokládány na základě toho, že jsem žena.

Reakce na daná témata je rozdílná právě na základě pohlaví. Dnešní společnost má zakořeněné určité vzorce chování, který by měl člověk splňovat. Tyto vzorce jsou rozdílné pro muže a pro ženy. Pokud z těchto standartů vykročíte, většinová společnost vám pokládá hloupé otázky a snaží se vás přimět ke změně názoru, dle daných norem.

Právě na tyto otázky jsem se rozhodla zaměřit.

Vybrala jsem věty na základě vlastní zkušenosti. Otázky, které mi bývají pokládány nejčastěji. Začala jsem je vyšívat na bílá plátýnka. Techniku vyšívání jsem ve své tvorbě používala již dřív a do celkového konceptu práce mi krásně zapadala. Nicméně jsem chtěla tuto techniku ruční práce spojit s nějakým médiem, které by výslednou formu posunulo. Nechtěla jsem prezentovat pouze vyšitá plátna jako už mockrát. Proto jsem se rozhodla pro animaci. Vyšitá plátna jsem nafotila a v programu Adobe Photoshop upravovala tak abych měla obraz každého samostatného stehu. Tím pádem jsem měla z každého obrazu zhruba 500 snímků, které jsem poté animovala aby mi vznikl záznam každého přibývajícího stehu. Výslednou prací je tedy animace, jež znázorňuje každý přibývající steh.

In my diploma thesis I decided to deal with the topic of feminism and gender. I chose a topic that I enjoy and at the same time I know enough information about it to be able to work with it. I focused on the questions that are often asked to me based on the fact that I am a woman. The response to these topics is different based on gender. Today's society has ingrained certain patterns of behavior that one should follow. These patterns are different for men and women. If you step out of these standards, the majority society asks you stupid questions and tries to get you to change your mind, according to the given standards. It is these issues that I have decided to focus on. I chose the sentences based on my own experience. The questions that are asked to me most often. I started embroidering them on white linen. I have used the embroidery technique in my work before and it fit beautifully into the overall concept of my work. However, I wanted to combine this technique of handwork with some medium that would shift the final form. I didn't want to present only embroidered canvases like many times before. That's why I decided for animation. I photographed the embroidered canvases and edited them in Adobe Photoshop so that I had an image of each individual stitch. Thus, I had about 500 images from each image, which I then animated to create a record of each increasing stitch. The resulting work is an animation that shows each increasing stitch.

5. SEZNAM PŘÍLOH

1. Příloha č.1

vlastní tvorba: Klauzurní práce 2. ročník, ZS

2. Příloha č.2

vlastní tvorba: Klauzurní práce 2. ročník, LS

3. Příloha č.3

vlastní tvorba: Myšlenkový proud

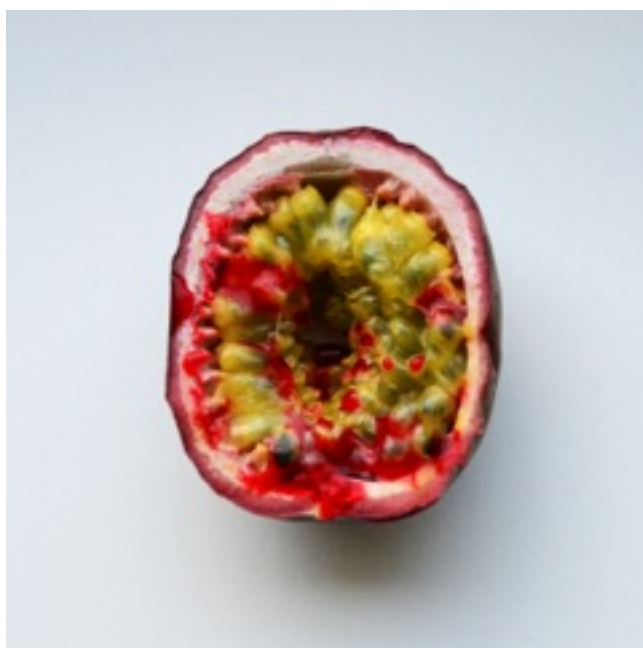
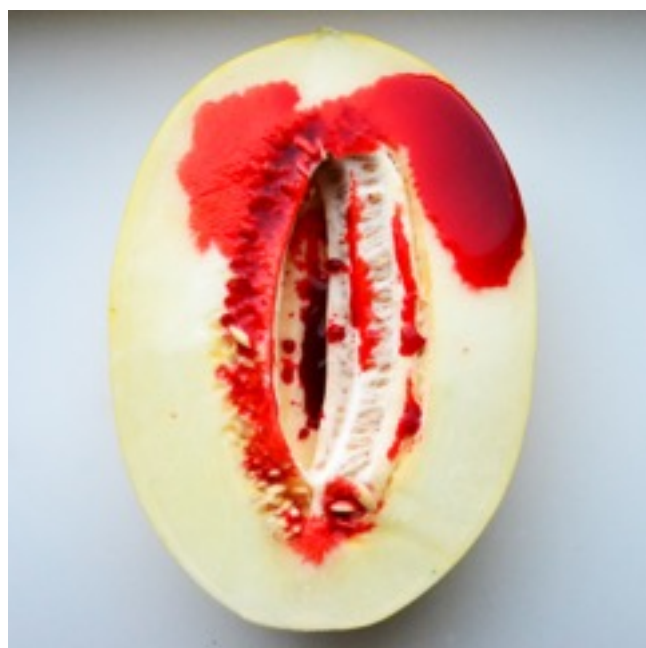
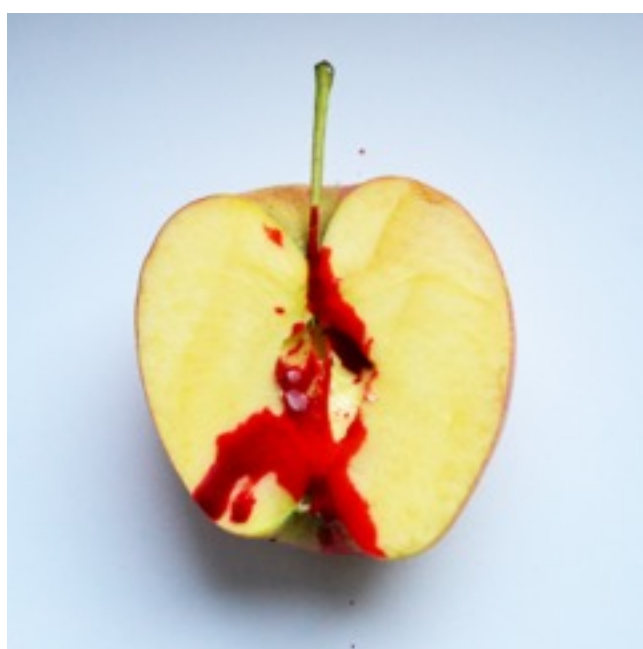
Obrazová příloha č. 1

Vlastní tvorba: Klauzurní práce 2. ročník, ZS

Obrazová příloha č. 2

Vlastní tvorba: Klauzurní práce 2. ročník, LS

Obrazová příloha č. 3

Diplomová práce: Fotografie pláten

A photograph of a white canvas with handwritten text in red ink. The text is written in a cursive, slightly slanted script. The words are arranged in two lines: 'Ty jako' on the top line and 'meckceš děti?' on the bottom line. The background is a plain, light-colored surface.

Ty jako
meckceš děti?

A photograph of a white canvas with handwritten text in red ink. The text is written in a cursive, slightly slanted script. The words are arranged in two lines: 'Vždyť je to' on the top line and 'ženský poslání.' on the bottom line. The background is a plain, light-colored surface.

Vždyť je to
ženský poslání.

Ono si to
s věkem
rozmyslíš.

Až potkáš toho
pravého, tak
změníš názor.

By sis neměla
soustředit na
kariéru.

Proč si
někoho
nemajdeš?

Musíš jenom
dobře hledat.

A love jako
vyhovuje,
ne jsi single?